

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X (C-72/14), T. A. van Dijk (C-197/14)

κατά

Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκαν και επικαιροποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ), όπως τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό εκδοθέν υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι εργαζόμενος υπόκειται στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώ ο εν λόγω εργαζόμενος εμπύπτει στη Συμφωνία περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου, η οποία συνήφθη από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που ανέλαβε να αναθεωρήσει τη Συμφωνία της 13ης Φεβρουαρίου 1961 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου που υπεγράφη στη Γενεύη στις 30 Νοεμβρίου 1979, δεν δεσμεύει τους φορείς άλλων κρατών μελών. Το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει γνήσιο πιστοποιητικό E 101 αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε το τυποποιημένο έγγραφο του πιστοποιητικού αυτού δεν ασκεί συναφώς επιρροή.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο του εσωτερικού δικαίου, όπως το αιτούν δικαστήριο, δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για τον αποκλειστικό λόγο ότι κατώτερο εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο υποθέσεως παρόμοιας προς εκείνης της οποίας έχει επιληφθεί και αφορώσας το ίδιο ακριβώς ζήτημα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε να αναμείνει την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.
ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Υπόθεση C-81/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/13/ΕΚ — Παράρτημα II Β — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Πτηνικές οργανικές ενώσεις — Περιορισμός των εκπομπών — Χρήση οργανικών διαλυτών στο πλαίσιο συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και σε συγκεκριμένες εγκαταστάσεις — Υποχρεώσεις ισχύουσες για υφιστάμενες εγκαταστάσεις — Παράταση χρόνου)

(2015/C 363/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nannoka Vulcanus Industries BV

κατά

College van gedeputeerde staten van Gelderland

Διατακτικό

- 1) Το παράρτημα II Β της οδηγίας 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών, σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο σημείο 2, πρώτο εδάφιο, σημείο i, παράταση χρόνου μπορεί να δίδεται σε φορέα εκμεταλλεύσεως «εγκαταστάσεως», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της εν λόγω οδηγίας, για την εφαρμογή του προγράμματος περιορισμού που αυτός έχει καταρτίσει, όταν τα προϊόντα υποκαταστάσεως με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα διαλυτών βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της αναπύξεως, ακόμα και αν μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση, για την εγκατάσταση αυτή, ότι το προϊόν έχει σταθερή περιεκτικότητα στερεών, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να καθορισθεί το σημείο αναφοράς για τη μείωση των εκπομπών.
- 2) Το παράρτημα II Β, σημείο 2, πρώτο εδάφιο, σημείο i, της οδηγίας 1999/13 έχει την έννοια ότι προκειμένου να δοθεί παράταση χρόνου για την εφαρμογή προγράμματος περιορισμού απαιτείται άδεια της αρμόδιας αρχής, η οποία προϋποθέτει προηγούμενη αίτηση εκ μέρους του οικείου φορέα εκμεταλλεύσεως. Προκειμένου να καθορισθεί εάν πρέπει να δοθεί παράταση χρόνου σε φορέα εκμεταλλεύσεως για την εφαρμογή προγράμματος περιορισμού και προκειμένου να προσδιορισθεί η διάρκεια της ενδεχόμενης παρατάσεως χρόνου, απόκειται στην ανωτέρω αρμόδια αρχή, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτιμήσεως που αυτή διαθέτει, να εξετάσει, μεταξύ άλλων, κατά πόσον βρίσκονται πράγματι στο στάδιο αναπύξεως προϊόντα υποκαταστάσεως τα οποία είναι κατάλληλα για να χρησιμοποιηθούν στις οικείες εγκαταστάσεις και να περιορίσουν τις εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων, και κατά πόσον οι εν εξελίξει εργασίες δύνανται, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, να καταλήξουν στην ολοκλήρωση τέτοιων προϊόντων, και ότι δεν υφίσταται κάποιο εναλλακτικό μέτρο δυνάμενο να δημιουργήσει, με μικρότερο κόστος, παρόμοιες μειώσεις εκπομπών, ή ακόμα πιο σημαντικές, και, κυρίως, ότι δεν είναι ήδη διαθέσιμα άλλα προϊόντα υποκαταστάσεως. Πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη η σχέση μεταξύ, αφενός, των μειώσεων των εκπομπών οι οποίες μπορούν να επιτευχθούν με τα προϊόντα υποκαταστάσεως, καθώς και του κόστους των τελευταίων και, αφετέρου, των συμπληρωματικών εκπομπών που θα προκύψουν από την παράταση χρόνου, καθώς και του κόστους ενδεχόμενων εναλλακτικών μέτρων. Η διάρκεια της παρατάσεως δεν πρέπει να υπερβαίνει τον χρόνο που απαιτείται για την ανάπτυξη προϊόντων υποκαταστάσεως. Τούτο πρέπει να εκτιμάται βάσει του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων και, κυρίως, της σημασίας των συμπληρωματικών εκπομπών που θα προκύψουν από την παράταση χρόνου και του κόστους ενδεχόμενων εναλλακτικών μέτρων, σε σχέση με τη σημασία των μειώσεων εκπομπών που θα επιφέρουν τα προϊόντα υποκαταστάσεως που βρίσκονται στο στάδιο της αναπύξεως, καθώς και το κόστος των προϊόντων αυτών.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunale di Cuneo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Ivo Taricco κ. λπ.

(Υπόθεση C-105/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ποινική διαδικασία όσον αφορά εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα απόλυτες προθεσμίες παραγραφής οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε ατιμωρησία εγκλημάτων — Ενδεχόμενη προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή να αφήσει ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού δικαίου που μπορεί να θίξει τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης)

(2015/C 363/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Cuneo